

leitevatta
So var dai uppátte um heusten á arbaidde þao lande dar
á so fekk me vara neri Þardal um vinteren, så raiste me uppátte
tæile um váren, næste vár dao, so atte han byjynte te á arbaia
ait sjikkelegare
þá lande á byddja seg ain sjikkelegare/heus á solaisseu so me
fækk no vara-- men da va mangge strabats~~xx~~ ag sat áfta álaina
inna á inkje visste at da kóm allslaks fræmmande fælk
ser du
vait du, dai adle saog ette land, so kom dai, á so træfte da
te vara ain trækk, imydlo vátertaon á, så kæmbi, du ha hoirt jete
kæmbi á vátertaon ág, á da^{of} jikk nett^{of} færbei áss, ei leinao me
oss, á dar va so mykkje fælk atte, ja ken so kom, naor
da lai te kvelden so vilde dai fao stæppa. Þædde va (me te
stæppa dai), á inkje tykte me me kunde saia dai ~~xt~~ eut, vait du.
Mangge gongga e hadde-- me bar inn náke ~~hæi~~ hoi^{ow} elde halm, me
fækk no halm snart, me laeg þao gálve á so læot me liggja þao
gálve, so da áfta inkje va anna me maotte úþo, fyr at e kunna
kamma te stáven. Men eg harxalltið váre gla, á takk^{ow} geud far
da^e jore i dan tei, atte me hadde dao ait tak aover áss so me
kunde besjytta andre ág, da fikkj intkje jeloa um da inkje va
behageli.

(Sings)

Jeg sidder nu ...

skips

tager

og skriver opp en sang.

Den lange tiden den svinder
hastelig
for meg så hastig hen.

Mens jeg de korte linjer
oppegner med min penn.

(Some are more shanges)

den samma maone so dai ha, å ~~xxx~~ so ha me himmelen
 aover åss adle. ^{likaso da va fystunde} men danna sangen
 dan va åfte te hyddje.

So hadde han ^{ängel}ängel endel ^{han}oksa fystunde, fy#ste
 åre, så måtte dai tjorast ~~xx~~ åg, so maotte han ha lange, lange
 rop veit du som dei fekk gao runt å resa sjunp [?]innom de
 rope, å so måtte han ha dai so langt ifrå einan atte dei inkje
 kãm tæsamen, utan so han reis uop å dra på inan, so at me måtte
 ... får nåkre kretur. Å ^{so}inkje nåkk me da, at ^{te}me måtte
 tjora dai dar, men så måtte me laia dai te vannings. Så måtte
 han taka ai å ~~xx~~ tvo, kuidn kunne han taka ai i kvar hand,
 å laia te vannings, ^{so}å ^{att}tebakas å ^{vait du}tjora dai. Å ^{ne}solais måtte me
 jera mæ adle krytyri vaore, ^{la va}ait fæle arbei. Å so naor ain skulde
 mjelka, so va da te raisæ ^{på}ne ~~xx~~ prerien å sitja dar å mjelka
 å ^aså bæra mjelki i fat pao ~~xxxx~~ oppatte å so badne
 nå ryggen, å me måtte ^åstæx mæ badna pao ryggen naor dai
 histe? ~~riste?~~ vatten opp ~~xx~~ aot adle krytyri. Å da va kje pail, men
 da na nåke so va nett so ain liten ~~xxx~~ berel, de va ~~xxxx~~ omtrent
 såm so, å veie så so, ~~nixxx~~, so me måtte hissa utor vellen me åt
 adle krytyri. (Ka kalte di de di ~~xx~~ la på nakken te oksene?) ^{Jok.}
 Uksejok. (Var det vanskelig å styre oksene?) Å, da kom an på kor
 oksen va. Somme va so vrange at de ^ele kje goe te styra. Men
 mannen min hadde brækka ^{dei}dem så gått inn, at ^{hann}istanfe te berre
 bruka eine joke, så laga han te eit jok fy kor, da va so mykje
 ledigare da fyr dai, å so kjørde han dai me tauma. Men naor dai
 inkje vilde, so kunne ikkje han ^lhålda dai me taumadn,

D-8 p.3

vait du, dai va så sterke dai, at dai raiste sin ^{dai}veg. Mangen
^{ng}~~gagn~~ dei tok ut me åss. Da va fælt te sjao ~~kø~~ ain ukse sprang,
ko fælt han kunde springga.